FI

EUROOPAN KOMISSIO

Bryssel 26.3.2010
KOM(2010)114 lopullinen

KOMISSION KERTOMUS NEUVOSTOLLE

arvio raportista, jonka Italia on esittänyt komissiolle ja neuvostolle edistymisestään sen määrän takaisinperimisessä, jonka maidontuottajat ovat velkaa markkinointivuosia 1995/1996–2001/2002 koskevan lisämaksun perusteella

(neuvoston päätöksen 2003/530/EY 3 artiklan mukaisesti)

KOMISSION KERTOMUS NEUVOSTOLLE

arvio raportista, jonka Italia on esittänyt komissiolle ja neuvostolle edistymisestään sen määrän takaisinperimisessä, jonka maidontuottajat ovat velkaa markkinointivuosia 1995/1996–2001/2002 koskevan lisämaksun perusteella

(neuvoston päätöksen 2003/530/EY 3 artiklan mukaisesti)

Komissio on laatinut tämän arviointikertomuksen tuen, jota Italian tasavalta aikoo myöntää maidontuottajilleen, soveltuvuudesta yhteismarkkinoille 16. heinäkuuta 2003 tehdyn neuvoston päätöksen 2003/530/EY 3 artiklan mukaisesti.

Kyseisen päätöksen 1 artiklan mukaan tukea, jota Italian tasavalta aikoo myöntää maidontuottajille maksamalla itse yhteisölle määrän, jonka nämä ovat yhteisölle velkaa maitotuotteille markkinointivuosien 1995/1996–2001/2002 osalta asetetun lisämaksun perusteella, ja sallimalla kyseisten tuottajien maksaa takaisin velkansa osamaksulla korotta usean vuoden aikana, pidetään poikkeuksellisesti yhteismarkkinoille soveltuvana edellyttäen, että:

– takaisinmaksu tapahtuu täysimääräisenä samansuuruisina vuosittaisina erinä, ja

– takaisinmaksuaika ei ylitä 14:ää vuotta 1. päivästä tammikuuta 2004 laskien.

Päätöksen 2 artiklan mukaan tuen myöntämisen edellytyksenä on, että Italia ilmoittaa asianomaisia markkinointivuosia koskevan lisämaksun kokonaismäärän Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahastolle (EMOTR) ja vähentää maksamattoman velan kolmena samansuuruisena vuosittaisena eränä EMOTR:sta marraskuun 2003, marraskuun 2004 ja marraskuun 2005 osalta rahoitettavista menoista.

Italia ilmoitti asianomaisia markkinointivuosia koskevan lisämaksun kokonaismäärän asianmukaisesti 26. elokuuta 2003 päivätyllä kirjeellä.

Maksamattomat velat vähennettiin asianmukaisesti EMOTR:sta marraskuun 2003, marraskuun 2004 ja marraskuun 2005 osalta rahoitettavista menoista.

Päätöksen 3 artiklassa velvoitetaan Italian toimivaltaiset viranomaiset raportoimaan vuosittain neuvostolle ja komissiolle edistymisestään sen määrän takaisinperimisessä, jonka tuottajat ovat velkaa markkinointivuosia 1995/1996–2001/2002 koskevan lisämaksun perusteella.

Italian viranomaiset esittivät kyseiseen säännökseen perustuvan viidennen raporttinsa komissiolle vuoden 2008 maksuerää koskevalla, 23. marraskuuta 2009 päivätyllä AGEAn kirjeellä.

Lisämaksun suorittaminen maksueräjärjestelmässä

Neuvoston päätöksessä tarkoitettuja seitsemää kautta koskevan lisämaksun perusteella velallisia tuottajia on nykyisin noin 23 300, joille kansalliset tuomioistuimet ovat kuitenkin antaneet välipäätöksen maksujen suorittamisen lykkäämisestä, kunnes lopulliset tuomiot annetaan. Heistä 15 403 tuottajaa on valinnut maksujen suorittamisen maksuerinä. Jos tuottaja

valitsee maksueräjärjestelmän, kaikki hänen osaltaan vireillä olleet riita-asiat raukeavat. Jos tuottaja jättää maksamatta jonkin vuotuisen maksuerän, hänet suljetaan järjestelmän ulkopuolelle, ja häneltä saatetaan periä koko velkasumma korkoineen.

Järjestelmään osallistuneiden 15 403 tuottajan velka oli vuonna 2004 ennen ensimmäisen erän maksua yhteensä noin 345 miljoonaa euroa eli noin neljännes lisämaksusta aiheutuvasta kokonaisvelasta tuottajatasolla. Näyttää siis siltä, että järjestelmän valitsi enemmistö tuottajista, jotka ovat kuitenkin vastuussa vähäisemmistä määristä tilakohtaisia liikatoimituksia. Sitä vastoin tuottajat, joiden tilakohtaiset liikatoimitukset olivat merkittävämmät (noin 8 000 tuottajaa, joiden velka seitsemää kautta koskevan lisämaksun perusteella on noin 1 miljardi euroa), eivät halunneet osallistua maksueräjärjestelmään. On kuitenkin pantava merkille, että vuonna 2008 Italian viranomaiset vastaanottivat maksueräjärjestelmään liittymisestä noin 95 uutta hakemusta, mikä vastaa suunnilleen kolmea miljoonaa euroa.

Viidennessä maksuerässä 12 038 tuottajan maksettavaksi kuului yhteensä 25 125 386,94 euroa ennen 31. joulukuuta 2008. Italian viranomaisten tekemissä tarkastuksissa ilmeni, että 11 872 tuottajaa oli asianmukaisesti maksanut yhteensä 24 217 314,32 euroa vuonna 2008. Näin ollen 98,5 prosenttia tuottajista oli maksanut 96,4 prosenttia maksuista määräajassa viidennessä erässä. Ensimmäisessä maksuerässä oli aiemmin kirjattu maksetuiksi määräaikaan mennessä 99,6 prosenttia, toisessa maksuerässä 97,9 prosenttia, kolmannessa maksuerässä 99,5 prosenttia ja neljännessä maksuerässä 99,7 prosenttia maksettaviksi kuuluvista määristä. Ensimmäisissä neljässä maksuerässä kerättiin yhteensä noin 127 miljoonaa euroa (98,6 prosenttia maksettavasta kokonaismäärästä).

Vaikka edellä mainitut prosenttiosuudet osoittavat järjestelmään osallistuvien tuottajien olevan sitoutuneita täyttämään velvollisuutensa, komissio katsoo, että niiden tapausten seuranta, joissa maksua ei ole kirjattu määräajassa, on tärkeä indikaattori, joka osoittaa, miten sitoutuneita viranomaiset ovat varmistamaan järjestelmän edellytysten asianmukaisen noudattamisen ja sitä myötä velan perimisen kokonaisuudessaan.

Viidennessä erässä maksuja oli edelleen maksamatta 166 tuottajalla 908 072,62 euron edestä vuoden 2008 lopussa. Italian viranomaisilta saatujen tietojen mukaan keskusviranomaiset ilmoittivat kaikista näistä tapauksista asianomaisille alueellisille viranomaisille koko velkasumman perimiseksi (korkoineen).

Komissio toteaa kuitenkin, että viidennestä Italian raportista puuttuvat tiedot lisämaksumääristä, jotka on tosiasiallisesti kerätty Italian viranomaisten toteuttamien tarkastusten ja täytäntöönpanomenettelyiden tuloksena.

Markkinointivuosia 1995/1996–2001/2002 koskevat lisämaksut, joita ei ole sisällytetty maksueräjärjestelmään

Kuten edellä todetaan, maksueräjärjestelmään on liittynyt varsin vähän tuottajia suhteessa lisämaksun määrään. Toisin sanoen velkaa ei voida tässä vaiheessa periä noin 8 000 tuottajalta, koska Italian tuomioistuimet ovat antaneet välipäätöksen maksujen suorittamisen lykkäämisestä, kunnes lopulliset tuomiot annetaan. Näiden tuottajien, jotka kieltäytyivät osallistumasta maksueräjärjestelmään, lisämaksusta johtuva velka on noin yksi miljardi euroa.

Neuvostolle antamissaan aiemmissa arviointikertomuksissa komissio on esittänyt, että Italian olisi vuosiraporteissaan käsiteltävä erityisesti kyseisiä seitsemää jaksoa koskevia riita-asioita ja vahvistettava, että tuottajat, jotka olivat hävinneet riita-asiansa, ovat suorittaneet maksunsa. Ilman näitä tietoja komissio ei voi asiaankuuluvalla tavalla seurata maksueräjärjestelmään kuulumattomien lisämaksujen perinnän edistymistä.

Italian antamassa viidettä erää koskevassa raportissa ei aiemmista raporteista poiketen ole mitään tietoa näistä tuomioistuinkäsittelyistä.

Italian viranomaisilta elokuussa 2009 saatujen lisätietojen mukaan ne ovat saaneet myönteisen päätöksen tietyissä tapauksissa, joihin liittyvä määrä on noin 11 miljoonaa euroa. Komissio ei ole kuitenkaan saanut tietoa siitä, että nämä määrät olisi tosiasiallisesti peritty. Elokuussa 2009 saaduista tiedoista käy myös ilmi, että 529 miljoonaa euroa on edelleen riitautettuna Italian tuomioistuimissa.

Komissio pitää valitettavana maksueräjärjestelmän ulkopuolisten lisämaksujen perinnän hidasta etenemistä ja Italian viranomaisten toimittamien tietojen riittämättömyyttä. Hidas eteneminen johtuu tuomioistuinkäsittelyjen kestosta (niistä noin 529 miljoonasta eurosta, joiden käsittely on edelleen kesken, suunnilleen 527 miljoonaa euroa liittyy 5–10 vuotta vanhoihin oikeustapauksiin) ja niiden määrien, joita koskevat oikeuskäsittelyt ovat päättyneet, takaisinperinnän hitaudesta (Italian antamassa viidettä erää koskevassa raportissa ei ole tietoja takaisinperinnästä, mutta aiempien tietojen perusteella vuoteen 2008 mennessä on peritty oikeuskäsittelyjen voittamisen perusteella vain noin 300 000 euroa).

Päätelmä

Komissio katsoo, että Italian viranomaisten edistyminen maksujen perinnässä niiltä tuottajilta, jotka ovat liittyneet neuvoston vuonna 2003 hyväksymään, markkinointivuosia 1995/1996–2001/2002 koskevien lisämaksujen maksueräjärjestelmään, osoittaa, että järjestelmän hallinnointi on ollut riittävää. Komissio pitää kuitenkin valitettavana, että koska tietoja ei ole toimitettu määristä, jotka on kerätty maksueränsä laiminlyöneiltä ja sen vuoksi järjestelmän ulkopuolelle suljetuilta tuottajilta, se ei voi arvioida, onko maksun keräämisessä noudatettu huolellisuutta ja miten siinä on edistytty. Komissio toteaa, että Italian viranomaisten on annettava tulevissa raporteissaan riittävän yksityiskohtaiset tiedot tällaisesta perinnästä.

Siltä osin kun kyseessä ovat maksueräjärjestelmään kuulumattomat lisämaksut, joiden oikeuskäsittely on kesken Italian tuomioistuimissa, komissio pitää erittäin hidasta edistymistä valitettavana ja katsoo, että lisämaksujen perintää tällä tavoin on parannettava merkittävästi. Kuten edellä jo mainitaan, komissio edellyttää, että Italian viranomaiset antavat tulevissa raporteissaan riittävän yksityiskohtaiset tiedot maksueräjärjestelmän ulkopuolisten velkaosuuksien perinnästä.